

Genstand for i Anledning af sine Udtalelser for et Aar siden ved et Møde i Studenterforeningen, netop maattet sige, at Pressen var eet og Politikerens Udtalelse et andet. Han har netop maattet fortælle denne Forsamling, at det Referat, som ogsaa et Blad paa Fyn havde givet af hans Udtalelser, ikke passede, og jeg maa vel i al Beskedenhed have Lov til at sige overfor det ærede Medlem, at hvad der kan overgaa det ærede Medlems store Fører, kan maaske ogsaa have Lov til at overgaa mig.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. P. Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Munch: Ja, det ærede Medlem sagde jo før, at Udtalelse stod mod Udtalelse, min Paastand mod hans Paastand. Ved Siden af min Paastand staar altsaa i dette Tilfælde i alt Fald det konservative Blads Referents, som var til Stede ved det paagældende Møde. Jeg havde efter dette Referat sagt til det ærede Medlem: Vil Hr. Christmas Møller holde fast ved, at Militærspørgsmaalet skal til Folkeafstemning? Der til var det, det ærede Medlem svarede saaledes, som her er oplæst. Det ærede Medlem fornægter nu dette Referat. Ja, jeg ved jo ikke, hvilke Tanker det ærede Medlem har haft den Dag, men jeg føler mig overbevist om, at der var ingen tilstedeværende, som ikke fik det samme Indtryk af det ærede Medlems Udtalelse som jeg, og som de forskellige Blade derefter gengav.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning, og dermed afsluttes denne Række af korte Bemærkninger.

Christmas Møller: Jeg skal overfor det ærede Medlem Hr. Munch sige, at naar han siger, at Paastand staar mod Paastand, og at endvidere „Fyens Stiftstidende“ staar paa det ærede Medlems Side, ja, saa er det ganske den samme Situation, som gjaldt det ærede Medlem Hr. Rode: der stod Paastand mod Paastand, og der stod „Fyens Venstreblad“ mod det ærede Medlem Hr. Rode. Og det, jeg har paastaet ved dette Møde, var kort og klart dette, at jeg ønskede, at Vælgerne ogsaa skulde have Afgørelsen af dette store Spørgsmaal — som jeg overhovedet ønskede og ønsker, at Vælgerne skal have Afgørelsen i alle store Spørgsmaal. Men jeg har i et tilstrækkeligt Antal Aar

beskæftiget mig med Politik til ikke paa Forhaand at ville binde mit Parti i et saa vigtigt Spørgsmaal som dette, til at udtale et Standpunkt som det, det ærede Medlem Hr. Munch vilde lægge mig i Munden paa et Spørgsmaal af det ærede Medlem. Og jeg vidste jo ved dette Møde i Kerteminde meget godt, at jeg en Gang ved Lejlighed skulde møde denne Udtalelse fra det ærede Medlems Side. Derfor erindrer jeg meget godt, hvad der blev sagt, og jeg fastholder min Paastand om, hvad jeg har udtalt, og hvad jeg har ment ved den paagældende Lejlighed.

Korsgaard: Foranlediget af min Tale under Finanslovsforslagets første Behandling er der fra enkelte Ministres Side henvendt nogle Bemærkninger til mig. Saaledes har den højtærede Minister for offentlige Arbejder haft en Del at sige mig, og han sluttede dette sit Indlæg med at sige, at jeg i Kulspørgsmaalet i hvert Fald ikke kunde siges at have indtaget et sagligt Standpunkt. I min Tale tillod jeg mig ogsaa den Gang at sige, at jeg begreb ikke, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder kunde sætte sit Navn under et Budget, som for Statsvirksomhederne viste et Overskud paa 5 Mill. Kr., medens man maatte antage, at Underskuddet vilde blive i det mindste 50 Mill. Kr. Til denne min Udtalelse har den højtærede Minister intet haft at sige, og jeg tør vel deraf slutte, at ogsaa den højtærede Minister nu erkender, at dette ikke var, som det burde være.

Kulspørgsmaalet har jo været drøftet frem og tilbage, og det er nogenlunde givet, at man ikke naar til Overensstemmelse om, hvem der har Ret og hvem der har Uret. Jeg vil imidlertid gerne have Lov til at sige, at efter de Udtalelser, som den højtærede Minister fremkom med, skulde private Virksomheder og Statsvirksomheder kunne ligestilles; og den højtærede Minister ræsonnerer saaledes, at naar jeg ikke angreb Lederne af store Virksomheder, fordi de har købt for store Varemængder, har jeg heller ikke nogen moralsk Berettigelse til at angribe en Leder af en Statsvirksomhed, fordi noget tilsvarende er sket der. Af denne Udtalelse haaber jeg at turde slutte, at den højtærede Minister i hvert Fald ikke finder, at de paagældende Ledere har gjort noget forkert; og da det jo for Partiet Venstre er et ikke ringe Nummer, at man i høj Grad maa bebrejde disse Ledere, at de har svækket Virksomhederne, maa jeg efter det Standpunkt, den højtærede Minister indtager,